

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg forholder mig overhovedet ikke til den slags regelrytteri, havde jeg nær sagt, og heller til den slags hvis og hvis og hvis-diskussion i Folketingssalen. Jeg appellerer til, at vi skal tage det stille og roligt og først se, om tingene ikke selv falder på plads.

Jeg synes, det er en underlig skepsis, hr. Rune Lund og til dels også andre har over for, at der skal findes en mindelig løsning, som jeg dybest set tror alle er enige i, også udgiverne. To af de bladhuse, der står bag de nye gratisaviser, har også ugeaviser, og derfor er jeg helt overbevist om, at de vil blive meget, meget kedede af lovgivning på området, fordi den kan ramme deres ugeaviser. Jeg tror, de er så fornuftige, at de lever op til det, der står beskrevet i den frivillige aftale, men ellers må vi tage alle hvis'erne, når den tid kommer.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Rune Lund for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg synes jo, det er slapt, at Det Konservative Folkeparti ikke vil være med her med det samme i dag og sige: Vi vil stemme for dette beslutningsforslag. Men jeg kan samtidig se – og det har ikke noget med hvis og hvis at gøre, det er simpel matematik, man kan bare regne sammen – at Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti har et mandats flertal i Folketinget, og når De Radikale kommer med, kommer der 17 oveni, altså 18 mandaters flertal i Folketinget. Det er da en virkelighed, man kan forholde sig til.

Så bliver den 1. januar deadline, og vil Det Konservative Folkeparti spille med og gå ind for den 1. januar som deadline, eller vil Det Konservative Folkeparti ikke spille med?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Rune Lund, at jeg overhovedet ikke tror, det bliver aktuelt at spille med.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg begynder pludselig at blive lidt nervøs. Jeg hørte, at i sin ordførertale gav fru Henriette Kjær udtryk for et ønske om, at situationen bliver for-

bedret, og jeg går ud fra, at vi er enige om, at det absolut er et fremskridt, at branchen nu er blevet enig.

Men jeg hørte også fru Henriette Kjær tilkendegive, at det er den 1. marts eller deromkring, der er ordførerens deadline. Jeg skal bare have at vide, hvad der skal til, for at ordføreren egentlig mener, at det er nødvendigt at stramme grebet en lille smule, fordi tingene ikke fungerer.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg må sige til fru Louise Frevert, at jeg ikke kunne drømme om – ikke drømme om – at diskutere den slags datoer fra Folketingets talerstol. Jeg kunne ikke drømme om at komme frem med en dato for, hvornår jeg mener, der skal gribes ind med lovgivning. Det skal ikke ske på grund af en pludselig indskydelse, det må ske efter forhandling og efter at man sagligt har vurderet, hvordan situationen ser ud. Så må man sætte sig stille og roligt sammen og finde ud af, hvad datoen skal være.

Jeg sagde, at når vi er nået hen først på foråret, mener jeg nok, at vi er nået dertil, at vi skal til at tale om lovgivning, hvis der ikke er bragt orden i tingene. Men jeg vil ikke stå her og komme med en nagelfast dato, og det kan man i øvrigt heller ikke. Skulle vi mødes lige præcis den 1. januar, dagen efter nytårsaften, og sætte os sammen og begynde at formulere et lovforslag? Tag det nu roligt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Selvfølgelig er det da et spørgsmål om at tage det roligt, og derfor mener vi også, at de små 40 dage til den 1. januar vil være fin tid til at kunne se, om det, som branchen har besluttet, kan lade sig gøre eller ej.

Uagtet hvad fru Henriette Kjær mener, er det her altså en sag, der optager borgerne utrolig meget, netop fordi der høber sig aviser op i opgange, i postkasser og alle mulige andre steder, hvor det er til gene for forbrugerne. Derfor mener jeg, at hvis man virkelig mener det alvorligt med at varetage forbrugernes tarv bedst muligt, må det da være et spørgsmål om at sige til forbrugerne: Hvis det, der er blevet taget initiativ til på nuværende tidspunkt, ikke virker, er vi vagthunde, der nok skal sørge for, at der bliver taget et bedre initiativ.

Jeg spørger en gang til: Hvad skal der til, før ordføreren mener, at det er mere alvorligt, end